

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak

SSA Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku R.(...) AG z siedzibą w W. i L.(...) Inc. z siedzibą w USA
przy uczestnictwie C. (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W.
o ogłoszenie upadłości,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 lutego 2005 r.,
zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 26 października
2004 r., sygn. akt XV GZ (...),

oddala zażalenie

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w W. odrzucił kasację dłużnika na postanowienie tego Sądu z dnia 20.07.2004 r., którym oddalono jego zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego W. o ogłoszeniu upadłości dłużnika. Sąd Okręgowy przyjął, że kasacja nie została opłacona w terminie. Przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych przewidywały dla kasacji dłużnika wpis stały. Wpis ten nie został opłacony przy wniesieniu kasacji. Dlatego też kasację sporządzoną przez kwalifikowanego pełnomocnika należało odrzucić bez jego wzywania do opłacenia kasacji.

W zażaleniu na zaskarżone postanowienie dłużnik wniósł o jego uchylenie zarzucając naruszenie art. 17 i art. 29 ustawy o kosztach sądowych w sprawach

cywilnych oraz § 55, 56 i 58 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17.12.1996 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych przez przyjęcie, iż od kasacji dłużnika powinien być pobrany wpis stały.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepisy ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie definiują pojęcia wpisu stałego. Art. 29 tej ustawy wymienia jedynie wpis stały jako stosowany obok innych rodzajów wpisów, zaś art. 37 upoważnia Ministra Sprawiedliwości do określenia w drodze rozporządzenia wysokości wpisów w poszczególnych rodzajach spraw.

Biorąc pod uwagę treść powołanych wyżej przepisów ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości określającego wysokość wpisów należy przyjąć, że cechą wpisu stałego jest oznaczenie jego wysokości za pomocą określonej kwoty pieniężnej dla danego rodzaju sprawy. Dla istoty wpisu stałego nie jest zaś istotna metoda, która posłużyła do jego oznaczenia.

Jeśli zatem treść powołanego wyżej rozporządzenia określa wpis stały dla wniosku o ogłoszenie upadłości (§ 55 punkt 1 rozporządzenia) i jednocześnie jego § 20 ustęp 1 stwierdza, że od kasacji pobiera się taki sam wpis, jak od wniosku o wszczęcie postępowania to nie budzi wątpliwości, iż wpis od kasacji w sprawie wszczętej na podstawie wniosku o ogłoszenie upadłości ma również charakter wpisu stałego.

Przy konstrukcji § 7 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych zbędne byłoby powtarzanie, w przypadku każdego z wymienionych w tych przepisach środków zaskarżenia, wysokości wpisu stałego dla tych kategorii spraw, w których wpis stały został już określony dla pism wszczynających postępowanie. Sąd Okręgowy trafnie ocenił zatem, że kasacja dłużnika podlega opłacie w wysokości stałej, choć § 55 wspomnianego wcześniej rozporządzenia nie wymienia wprost kasacji w sprawie o ogłoszenie upadłości jako pisma, od którego pobierany jest wpis w wysokości stałej. Jego nieuiszczenie skutkowało odrzuceniem kasacji, jako nienależycie opłaconej (art. 393⁵ k.p.c. i art. 17 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

Z przyczyn wyżej wskazanych zażalenie dłużnika było pozbawione uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu w oparciu o treść art. 393¹⁹, 385 i 397 § 2 k.p.c.